

[Løje.]

i særlig Grad er brændende. Der staar i Betænkningen — jeg beder Formanden om Tilladelse til et ganske kort Citat —:

„Flertallet henstiller desuden til Landbrugsministeren, at der — til Vejledning for Ministeren — i Skemaerne til Brug ved Ansøgning om Støtte forlanges Oplysning om Ansøgerens Indtægts- og Formueforhold samt om, hvorvidt Ansøgeren driver Landbrug som Hovederhverv, da Ejerforhold saavel som Indtægts- og Formueforhold kan være saadan, at Ansøgning om Statens Støtte ikke bør imødekommes.“

Jeg kan ikke finde en saadan Bestemmelse i en eneste af Lovforslagets Paragraffer eller i et eneste af de stillede Ændringsforslag. Derfor spurgte jeg den højtæredede Minister, hvorledes det skulde opfattes. Nu har vi faaet det at vide, at det virkelig er Meningen, at Ministeren skal kunne afgøre, om en Mand er saa velhavende, at han ikke kan faa Tilskud i Henhold til denne Lov, eller om han er fattig nok til at faa Tilskud. Det er muligt, at der efterhaanden bliver andre Hensyn at tage, det kan man ikke vide, naar Ministeren skal skønne paa den Maade. Man kunde f. Eks. tænke sig — det staar vi ikke helt fremmede over for —, at der blev Tale om, hvorvidt den paagældende Ansøger havde den rigtige politiske Indstilling — vi kender Ordet: Er Du Socialdemokrat? Ja eller Nej? Man kan aldrig vide, om det ikke bliver stillet som Betingelse for at faa Tilskud. Man kan ikke vide, om det hidtidige Støtteparti ikke ogsaa kunde komme til at nyde visse Fordele ved Fordelingen af disse Midler, eller om det Parti, som i Regelen befinder sig til højre i Salen og ser venligt til Regeringsbænkene, fik visse Fordele.

Hvad tænker man paa, naar man skal skønne over alle disse Forhold? Det maa vi have Klarhed over. Denne Bestemmelse er fuldkommen i Strid med Lovens Paragraf, og saaledes plejer det ikke at være, naar vi vedtager Love. Hvis Ministeren vil gøre Brug af denne Bestemmelse og nægte nogen en Understøttelse med Motivering, at de er for velhavende, tror jeg ikke, det er lovmedholdeligt, og jeg synes, det er rigtigt at sige dette allerede nu.

I det hele taget synes jeg, at Regeringspartierne skulde tænke nærmere over de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, de er hverken Udtryk for Ublufærdighed eller politisk Spekulation. Det lyder unægtelig ejendommeligt, naar den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (M. F. Morten-

sen) siger, at politiske Personer kunde have særlig Interesse i at holde Misforholdene oppe. Taler den ærede Ordfører af Erfaring i saa Henseende paa sine Partifællers Vegne? Det kunde være rart at faa at vide. Ingen af os har Interesser i denne Sag. Det, vi har Interesse i, er, at de Bidrag, Staten yder til de vanskeligt stillede, bliver fordelt paa en rimelig Maade, og det er det, Mindretallet har søgt at opnaa gennem de stillede Ændringsforslag.

Det af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen stillede Ændringsforslag kan vi ikke give vor Tilslutning; vi synes, det gaar uden for Lovens Rammer, og vi er bange for, at det vilde være fuldkommen uoverskueligt, hvilke Midler der i saa Henseende vil blive Tale om. Vi ønsker ikke at bringe Forstyrrelser ind i Lovforslagets Gang gennem Rigsdagen ved at slutte os til dette Ændringsforslag. Vi tror, det vil føre lovlig vidt.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 12, hvorefter der indsættes en ny Paragraf, gaaende ud paa, at der stilles 2 Mill. Kr. til Raadighed, mod at Landbruget stiller et lignende Beløb til Raadighed, sagde jeg udtrykkeligt før, at vi ikke vilde modsætte os det. Vi haabede, der kunde komme noget ud af det, men troede ikke stærkt paa det, fordi hvert enkelt Landbrug har nok i sit eget.

Naar der henvises til de Overvejelser, man har været inde paa i Landbrugsraadet og Ministeriet i Anledning af en eventuel Forsikring, vil jeg gerne sige, at det er mit bestemte Indtryk, at man har tænkt paa tvungen Forsikring for alle her i Landet. Hvis der er Tale om frivillig Forsikring, tror jeg ikke, at ret mange gør sig Haab om ad den Vej at naa ret vidt. Det skal nok vise sig, at i det Øjeblik Mund- og Klovesygen er overstaaet, vil Interessen for denne Sag ikke være overvættets stor.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: Maa jeg have Lov til at udtrykke min Forundring, og ogsaa min dybe Beklagelse, over, at Landbrugsministeren ikke har villet gaa med til at lempe Bestemmelsen om 8 Ugers Fristen. Det er med stor Beklagelse, jeg ser, at ogsaa de socialdemokratiske og radikale Medlemmer af Udvalget er gaaet med til at sætte Bom for den Dispensationsbestemmelse, som vi vilde have og anser for fornøden for alle dem, der paa et tidligt Tidspunkt har haft